

det ene Extralog efter det andet med betydelige Kærgtransporter, vi se paa Markedsdagene, hvoraf der er mange i Sjælland, en Masse Mennesker strømme til Stationerne for at benytte Jernbanen. Jeg har haft god Leilighed til at bemærke dette, da de Pligter, jeg har at opfylde i et offentligt Hverv, medføre mange Rejser. Ligeledes er det Tilfældet, at Benyttelsen af Dampskibe er tiltagen betydeligt. Naar man sejler paa Limfjorden, saa forbauses man over den Masse Stykgods, der transporteres ad denne Vej; det er ofte i en saa stor Mængde, at der næsten ikke er Plads til de Reisende. Det er idetmindste Tilfældet med de Dampskibe, jeg reiser med, at det ofte er meget uhyggeligt at gaa ombord paa dem paa Grund af den Masse Gods, som følger med. Naar nu Udviklingen var saaledes fremskreden, saa fulgte det ligesom af sig selv, at Esbjerg Havn maatte anlægges, thi det vilde dog virkelig efter min Formening være aldeles uforsvarligt ikke at aabne Udgang for Sjælland og til dels Thyen — jeg deler ikke de Illusioner, der ere gjorte gjældende andre Steder, at endog Kjøbenhavns Handel skulde komme til at gaa Derover — til at udføre sine Produkter derfra og saaledes komme i en direkte Forbindelse med England; Handelen gaar ganske vist sin naturlige Vej ligesom til Hamborg, der tror jeg ikke, man kan bryde, men man kan lede den saavidt muligt mere direkte over til England, og dertil er en Bane til Esbjerg aldeles nødvendig. Jeg kalder den derfor en Nødvendighedsbane, navnlig efter at vi ere bleve af med Hertugdømmerne. Jeg kjender meget godt de Indvendinger, der fra en praktisk Side gjøres mod Esbjerghavnen, men jeg tror ikke, at Hindringerne ere uovervindelige. Efter det Kjendskab, jeg har til de lokale Forhold, tror jeg tværtimod ikke, at der kan gjøres Indvendinger mod den af nogen virkelig Betydning, men ialfald tror jeg, at man bestemt kan sige, at Esbjerg er det eneste Udgangspunkt paa Danmarks Vestkyst til at komme i nærmere Forbindelse med England. Var det nu givet, at Esbjerg Havn maatte bygges, saa følger ogsaa deraf, at den sydlige Bane maa komme istand, thi Esbjerg Havn uden Jernbaneforbin-

delse er, som den ærede 2den Landsthingsmand for 9de Kreds igaar udtalte, i Virkeligheden af ingen Betydning. Efter denne Udtalelse tror jeg, at jeg kan forvare at sige, at den høitærede Finansminister maa undskylde, at jeg ikke kan være enig med ham i, at Beslutningen om Anlægget af de vestlige Baner saavel som af Esbjerg Havn var forhaftet, og deraf følger tillige, at jeg med den ærede 2den Landsthingsmand for 9de Kreds maa holde paa Kontinuiteten af Anlægene, hvilken med Hensyn til Pengespørgsmaalet er af en meget stor Betydning; thi jeg tror, at de fleste, der have praktisk Erfaring i saadanne Forhold, ville indrømme, at en Afbrydelse af et saa stort Arbejde som dette splitter og bortkaster Kræfter, som overmaade let lode sig benytte, naar Arbejdet forsaftes paa et andet Sted, hvorimod de forsvinde, naar Arbejdet pludselig ophører. Enten man tager industrielle Foretagender, Fabrik anlæg, Bygninger eller Havne anlæg, saa vil et pludseligt Ophør af Arbejdet bevirke en Bortkastelse af Kræfter, man ellers kunde benytte, og jeg tror derfor, at det vil blive betydeligt kostbarere at optage Arbejdet igjen, end naar man kontinuerer med det, selv om det ikke sker med fuld Kraft, men der menageres noget. Den ærede 2den Landsthingsmand for 9de Kreds fremdrog ogsaa det Punkt, som naturligvis spiller en væsentlig Rolle, nemlig Pengespørgsmaalet. Jeg maa i den Remning ganske henholde mig til, hvad det ærede Medlem udtalte, at dersom Pengene skulde komme tilveie ved en Hartkornsskat, saa vilde jeg finde det ikke alene uigjennemførligt, men høist uretfærdigt, og dersom de skulde staves tilveie ved en Indkomstsskat, saa vilde jeg ligesaa lidt kunne stemme derfor, eftersom den efter min Overbevisning er en i høieste Grad modbydelig Skat.

Ung: Da vi ved denne 1ste Behandling ere komne dybt ind paa en 2den Behandling — hvad der jo iøvrigt ikke kan gjøre nogen Skade, eftersom det fornuftigvis ikke kan være Meningen her i Thinget at foretage Andet end i det høieste ganske enfoldte Forandringer i Finansloven, saa at der ikke er stor Opfordring til længe at drøfte det